

**Akusztikai ökológia, soundscape, akusztikai
kommunikáció és ökológiai hangművészet
A hangról való gondolkodás új aspektusai**

Hajnóczy Csaba

DLA értekezés

Tézisek

Témavezető: Szirtes János DLA

Moholy-Nagy Művészeti Egyetem,

Doktori Iskola

Media Design

Budapest, 2019

Tézisek

A zenéről és a hangról való gondolkodás XX. század során végbement átalakulásainak folyamányaként, egyebek mellett a korábbi teóriák elégtelenségének következtében új elméletek és fogalmak jöttek létre. Az akusztikai kommunikáció, az akusztikai ökológia és az ökológiai hangművészet relatíve új területek, amelyek egymáshoz kapcsolódnak és kölcsönös viszonyban vannak. Kiindulásuk a soundscape (a hangtáj).

A környezeti hangok működési mechanizmusainak megértéséhez a zene, a verbális kommunikáció, a fizikai hangtan és az orvostudomány a maga részéről alapvető felismerésekkel és szempontrendszerekkel szolgál, azonban átfogó értelmezésnek híján vagyunk. Az akusztikai kommunikáció elmélete ezt a célt szolgálja.

Kutatásom a tudásterület feltérképezésére, a tendenciák és irányok összegezésére irányul. A kifejtés érdekében bemutatom az akusztikai ökológia mibenlétét, történetét, az általa vállalt misszió elemeit, a megvalósulás útjait, illetőleg az akusztikai ökológia tárgyát: a soundscape-et, vizsgálatának módszereit.

Ökológiai szempontból az akusztikai designban az érdekel, hogy miként érintkezik a sound design általános, alkalmazott és autonóm művészeti területeken használatos formáival. A témakör művészeti formái közül áttekintem a hanginstalláció bizonyos megjelenéseit és az ökológiai hangművészet egyes irányait.

Végezetül, a mestermunka létrejöttét inspiráló alkotásokon keresztül terepfelvétel és hangművészet, valamint médiaművészeti munkák hangsávjának és multimediális működésének összefüggéseit kutatom.